

ମୋ ଗୋଟିଏ ମୋର ଗୌରବ

ଡା.କୃ.ଅନୁ.ପ.- କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମଧୁର ଜଳ ଜୀବ ପାଳନ ସଂସ୍ଥା ଛୋଟ କାର୍ପ ଓ ବାର୍ବ ମାଛ ଚାଷ

ଆମ ଦେଶର ନଦୀ ଓ ହୃଦମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ କାର୍ପ ଓ ବାର୍ବ (ଶଫରି) ଜାତର ମାଛ ଦେଖାଯାନ୍ତି । କେତେକ ଛୋଟ କାର୍ପ ଜାତର ମାଛ ହେଲା ଖୁସ୍ତିଆ, କୁରିରୋହି, କଳା ବଂଜଣୀ, ବାଟା ପୋହଳା ଓ ରେବା ପୋହଳା । ଏହାହତା ବାର୍ବ ଜାତର ମାଛ ହେଲା ଜାଭା କେରାଣି ମୁଣ୍ଡା ସାରଣା ଓ ଜାଭା ପୁଣ୍ଡି । ଏହି ମାଛ ଗୁଡ଼ିକ ଛଷ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ ଓ ବଜାରରେ ବହୁତ ଚାହିଦା ଥାଏ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଚାଷ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ । ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି ସିଫାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଜନନ, ଜାଆଁଳ ତିଆରି ଓ ବଢ଼ି ମାଛ ଚାଷ ପଞ୍ଜତରି ଉପାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ମାଛ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରୋହୀ, ଭାକୁର ଓ ମିରିକାଳି ସହ ଏକ ପୋଖରାରେ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ ।

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ମାସ ଚାଷରେ ଏମାନେ ଭଲ ବଢ଼ିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁ ପୋଖରାରେ ବର୍ଷକୁ ଛାନ୍ମାସ ବା ଅଧିକ ସମୟ ପାଣି ରହେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏ ମାଛ ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରିଛେ । ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ଚାଷ କଲେ ମଧ୍ୟ ଏମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ରୋହୀ, ଭାକୁର, ତଥା ମିରିକାଳିର ଶାରାରକି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ପ୍ରାୟ କିଛି ପ୍ରଭାବ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କୁ ସୁବିଧାରେ ପ୍ରଭାବିତ ପ୍ରଜନନ କରାଯାଇପାରେ । ଏମାନଙ୍କର ଜାଆଁଳ ଚାଷ ମଧ୍ୟ ରୋହୀ, ଭାକୁର ଭଲି ସୁବିଧାରେ କରାଯାଇପାରେ । ସମୟ କ୍ରମେ ଏହି ମାଛ ଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଆମର ପ୍ରାକୃତିକ ଜଳ ଉପରେ ଯଥା ନବୀ, ନାଳ ଓ ଜଳଭଣ୍ଟରରେ କମିଯାଉଛି ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥେତରେ ଏହି ମାଛ ଗୁଡ଼ିକର ଚାଷକୁ ପ୍ରେସାହନ ଦେଲେ ତାଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରଭାବିତ ପ୍ରଜନନ:

ଦୁଇ ବର୍ଷାକୁ ବର୍ଷାରତ୍ତର ୨ ରୁ ୩ ମାସ ଆଗରୁ ଏକର ପିଛା ୪ ରୁ ୬ କିଣ୍ଟାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଖରାରେ ଛାନ୍ମାସ । ପ୍ରତିଦିନ ସବୁ ମାଛର ହାରାହାରି ଓଜନର ୩% (ସେମାନ ଅନୁପାତର କୁଣ୍ଡା ଓ ପିତିଆ ବା ଭସାଖାଦ୍ୟ) ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । ବର୍ଷାଦିନ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଜନନ କରାଯାଏ । ପ୍ରଭାବିତ ପ୍ରଜନନ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଜାତର ଛୋଟ କାର୍ପ ଓ ବାର୍ବ ମାଛ ଓ ଅଣ୍ଠିରା ମାଛକୁ ଯଥାକୁମେ ୦.୩-୦.୪ ଏବଂ ୦.୧ ୪-୦.୨୦ ମି.ଲି. /କି. ଗ୍ରା. ହିସାବରେ ‘ଓଡ଼ାପ୍ରିମ’ ବା ‘ଓଡ଼ାଗାଇତ’ ହରମୋନ୍ ଲଞ୍ଜେକସନ ଦିଆଯାଏ ଓ ହ୍ୟାରେରୀର ପ୍ରଜନନ ଚାଙ୍କିରେ ଛାତି ଦିଆଯାଏ । ମୁଣ୍ଡା ସାରଣା ପ୍ରଜନନ ପାଇଁ ଟାଙ୍କିରେ ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ିଆ ଦଳକୁ ବିଭା ବାନ୍ଧି ପାଣିର ଉପରି ଭାଗର ଏକ ଫୁଟ ଭିତରେ ଭସାଇ ଦିଆଯାଏ ଯେଉଁଥରେ ସେମାନେ ଅଣ୍ଠା ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ଅଣ୍ଠା ଗୁଡ଼ିକ ଦଳରେ ଲାଖୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଜାଭା ପୁଣ୍ଡିର ଜାଆଁଳ ଶୁବ୍ର ଛୋଟ ଆକାରର (ପାଖାପାଖୁ ୩ ମି. ମି.) ହୋଇଥିବାରୁ ଅଣ୍ଠା ଫୁଟିବା ଚାଙ୍କିରେ ରଖାଯାଏ । ପ୍ରାୟ ୧୪ ରୁ ୧୫ ଘଣ୍ଟା ପରେ ଅଣ୍ଠାରୁ ଛୁଆ ଫୁଟି ବାହାରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୨୨ ଘଣ୍ଟା ପରେ ଏମାନେ ସନ୍ବନ୍ଧ ବା ଗୁଣ୍ଡ ଯାଆଳିରେ ପରିଣତ ହୁଅଥିବା ।

ଜାଆଁଳ ଛଷ:

ଗୁଣ୍ଡ ଯାଆଳକୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନର୍ଦ୍ଦୀ ପୋଖରାରେ ୨୫ ରୁ ୩୦ ଦିନ ବଜାଇଲା ପରେ ତାହା ଧାନୀ ଜାଆଁଳ ବା ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ । ଜାଭାପୁଣ୍ଡି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଧାନୀ ଜାଆଁଳ ଛଷର ସମୟ ୪୦-୪୫ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ପୋଖରାରେ ଜାଆଁଳ ଛଷ ହେଉଥିବା ବେଳେ ସିମେଣ୍ଟ ଚାଙ୍କିରେ ରେପ କରି ଅଧିକ ଜାଆଁଳ ଅମଳ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ନର୍ଦ୍ଦୀ ବା ଧାନି ଯାଆଳ ଛଷ ପଞ୍ଜତି:

ପୋଖରା ଆକାର ୦.୫ ରୁ ୧.୦ ଏକର ଓ ପାଣିର ଗଭାରତା ୧ ମି. । ଶୁଭ୍ରଥିବା ପୋଖରାରେ ଏକ ଫୁଟ ପାଣି ଭର୍ଜିକରି ଏକର ପ୍ରତି ୧୨ କିଣ୍ଟାଲ କଞ୍ଚା ଗୋବର ଚାରିଆଡ଼େ ପକାଯାଏ । ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ପାଣିଷ୍ଟରକୁ ୧ ମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ାଯାଏ । ବର୍ଷାରା ପାଣିଥିବା ପୋଖରାରୁ ପ୍ରଥମେ ଦଳ କରାଯାଏ । ସାଧାରଣତଃ ନର୍ଦ୍ଦୀ ପୋଖରା ଛୋଟ ଥିବାରୁ ଲୋକ ଲଗାଇ ଦଳ କାରିବା ଉଚିତ ।

ଶିକ୍ଷାରୀ ମାଛ ଦମନ :

ଯାଆଁଳ ଛାତ୍ରବାର ପାଖାପାଖୁ ୧୫ ଦିନ ଆଗରୁ ଶିକ୍ଷାରୀ ମାଛ ଦମନ କରାଯାଏ । ବାଲିଆ, ଶେଉଳ, ଶାଳ, ଗତିଶୀ, କଷ, ଫଳ, ମହୁରାଳି, ଜହରାଳି ଇତ୍ୟାଦି ଶିକ୍ଷାରୀ ମାଛଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପାୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଯେକୋଣସି ଏକ ଉପାୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ।

(କ) ମହୁଲ ପିତିଆ ୧୦୦୦ କି.ଗ୍ରା/ଏକର/୧ ମିଟର ଗରାର ପାଣି (ଖ) ବିଲିଙ୍ଗ ପାଉଡ଼ର (୨୦% କ୍ଲେରିନ) ୨୦୦ କି.ଗ୍ରା/ଏକର/୧ ମିଟର ଗରାର ପାଣି (ଗ) ପ୍ରଥମେ ଯୁରିଆ ୪୦ କି.ଗ୍ରା/ଏକର/୧ ମି. ଗରାର ପାଣି ୩୮ ଗଣ୍ଠ ପରେ ବିଲିଙ୍ଗ ପାଉଡ଼ର ୩୦ କି.ଗ୍ରା/ଏକର/୧ ମି. ଗରାର ପାଣି ହିସାବରେ ପକାଯାଏ । ବିଲିଙ୍ଗ ପାଉଡ଼ର ବା ମହୁଲ ପିତିଆ ପକାଇବାର ୧୨ ରୁ ୧୫ ଦିନ ପରେ ମାଛ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହାତରେ ଗ୍ରୋବସ୍ ତଥା ଆଖକୁ ବଞ୍ଚାଇ ବିଲିଙ୍ଗ ପାଉଡ଼ର ପକାଇବା ଉଚିତ ।

ପୋଖରୀରେ ବୂନ ପ୍ରୟୋଗ :

ସାଧାରଣତଃ ଯାଆଁଳ ଚାଷ ପାଇଁ ପାଣିର ପି.ଏର. ୩.୪ ରୁ ୮.୮ ନିମ୍ନ ପଥର ପାଟି ଗୁଣ୍ଠ ହୋଇଯାଏ ଓ ଏହି ଗୁଣ୍ଠ ପୋଖରୀରେ ସମାନ ଭାବରେ ପକାଯାଏ ।

ନର୍ତ୍ତା ପୋଖରୀରେ ସାର ପ୍ରୟୋଗ :

ପୋଖରୀରେ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ଲାବକ ବା ପ୍ଲାଙ୍କଟନ୍ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ଜାଆଁଳ ର ପ୍ରାକୃତି ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ । ଏଥାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କିଣ୍ଟିରେ ସାର ଓ ଗୋବର ପକାଯାଏ । ଯାଆଁଳ ଛାତ୍ରବାର ୪ ରୁ ୪ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ୧୫୦ କି.ଗ୍ରା. ବାଦାମ ବା ସୋରିଷ ପିତିଆ (ପୂର୍ବ ରାତିରୁ ପାଣିରେ ଭିଜଇ) + ୪୦ କି.ଗ୍ରା. କଞ୍ଚା ଗୋବର + ୧୦ କି.ଗ୍ରା. ସିଙ୍ଗଳ ସୁପର ଫସପେଟକୁ ମିଶାଇ ପୋଖରୀରେ ଚାରିଆଟେ ସମାନ ଭାବରେ ପାଣିରେ ମିଶାଇ ପକାଯାଏ । ଜାଆଁଳ ଛାତ୍ରବାର ୫ ଓ ୧୦ ଦିନ ପରେ ଉପର ଲିଖିତ ମାତ୍ରାର ଅଧା ପରିମାଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ପକାଯାଏ ।

ପୋକ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ :

ଯାଆଁଳ ଛାତ୍ରବାର ପ୍ଲାବକ ବା ପ୍ଲାଙ୍କଟନ୍ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ପାଇଁ ପି.ଏର. ୩.୪ ରୁ ୮.୮ ନିମ୍ନ ପଥର ପାଟି ଗୁଣ୍ଠ ହୋଇଯାଏ ଓ ଏହି ଗୁଣ୍ଠ ପୋଖରୀରେ ସମାନ ଭାବରେ ପକାଯାଏ ।

ଜାଆଁଳ ପରିମାଣ :

ସାଧାରଣତଃ ଏକ ଏକର ପାଣିଥିବା ପୋଖରୀରେ ୨୦-୪୦ ଲକ୍ଷ ଗୁଣ୍ଠ ଯାଆଁଳ (୪୦୦-୧୦୦୦ ଗୁଣ୍ଠ ଯାଆଁଳ/ବର୍ଗ ମିଟର) ଛାଡ଼ାଯାଏ । ସବୁବେଳେ ଏକା ଜାତିର ମାଛର ଜାଆଁଳ ଚାଷ କଲେ ଧାନି ଯାଆଁଳ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗିଧା ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସିମେଣ୍ଟ ଗାଙ୍କିରେ ଚାଷ କଲେ ଏହି ପରିମାଣ ନିମ୍ନମତେ ରଖାଯାଇପାରିବ ।

ସିମେଣ୍ଟ ଗାଙ୍କିରେ ଯାଆଁଳ ଛାତ୍ରବାର ପରିମାଣ

ଜାତ	ଯାଆଁଳ ସଂଖ୍ୟା/ବର୍ଗ.ମି.	ଛଷ ଦିନ	ଖାଦ୍ୟ
କଳାବଙ୍ଗୀ ୩ ଓ ଖୁର୍ବିଆ	୧୦୦୦	୨୪-୩୦	କୁଣ୍ଡା ଓ ପିତିଆ ଗୁଣ୍ଠ
କୁରି ରୋହାୟ	୮୦୦	୨୪-୩୦	କୁଣ୍ଡା ଓ ପିତିଆ ଗୁଣ୍ଠ
ମୁଣ୍ଡ ସାରଣୀ	୧୦୦୦	୨୪-୩୦	କୁଣ୍ଡା (୫୦%) + ପିତିଆ (୪୦%) + ଶୁଖ୍ରା ଗୁଣ୍ଠ (୧୦%)
ଜାତା ପୁଣି	୧୦୦୦	୪୫	ସୋଯାବିନର କ୍ଷୀର ଓ ଅଣ୍ଟା, ୧୦ ଦିନ ପରେ କୁଣ୍ଡା ଓ ପିତିଆ ଗୁଣ୍ଠ

ଜାଆଁଳ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ :

ପ୍ରାକୃତିକ ଆହାର ସହିତ ଗୁଣ୍ଠ ଜାଆଁଳ ଗୁଡ଼ିକ ପୂରୁକ ଆହାର ମଧ୍ୟ ଦରକାର କରିଥାନ୍ତି । ଗୁଣ୍ଠ ଖାଦ୍ୟ (ସମାନ ପରିମାଣର କୁଣ୍ଡା ଓ ପିତିଆ) ପ୍ରତିଦିନ ୨୦୦ ଗ୍ରାମ/୧ ଲକ୍ଷ ଯାଆଁଳ ହିସାବରେ ପ୍ରଥମ ୫ ଦିନ ପାଇଁ ଦିଆୟାଏ । ଏହି ପରିମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଲକ୍ଷ ପ୍ରତି ୧୦୦ ଗ୍ରାମ ଲେଖାର୍ଥ ବଜାଯାଏ ।

ବଢମାଛ ଚାଷ ପାଇଁ ଜାଆଁଳ ଅନୁପାତ :

ଛୋଟ କାର୍ପ ଓ ବାର୍ବ ଜାତିର ମାଛର ରୋହାୟ, ଭାକୁର ଓ ମିରିକାଳି ସହ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ଚାଷ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏହାହତା ଏ ରୁ ୭ ମାସ ପାଣି ରହୁଥିବା ପୋଖରୀରେ ମଧ୍ୟ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଚାଷ କରାଯାଇପାରେ । ପୋଖରୀରେ ଏହି ମାଛ ମାନଙ୍କର ରୋହାୟ, ଭାକୁର ତଥା ମିରିକାଳି ମାଛ ସହ ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ ।

ବଢମାଛ ଚାଷ ପାଇଁ ଜାଆଁଳ ଅନୁପାତ :

ଛାତ୍ରବାର କାର୍ପ ଓ ବାର୍ବ ଜାତିର ମାଛର ଅଙ୍ଗୁଳିକା ଏକର ପ୍ରତି ୧,୨୦୦ଟି ୩ ଗା, ୨୦୦ଟି ଛୋଟ କାର୍ପ ଜାତିର ଅଙ୍ଗୁଳିକା ଛାଡ଼ାଯାଏ । ବର୍ଷଯାକ ଚାଷ କରିବାକୁ ହେଲେ ରୋହାୟ ଭାକୁର ଓ ମିରିକାଳି ର ଅଙ୍ଗୁଳିକା ଏକର ପ୍ରତି ୪,୦୦୦ ଓ ଛୋଟ କାର୍ପ ମାଛ ର ଅଙ୍ଗୁଳିକା ଏକର ପ୍ରତି ୪,୦୦୦-୮,୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ାଯାଇପାରିବ । ଏଥରେ ଛାତ୍ର ଚାଷ ପରେ ପୋଖରୀରୁ ସବୁ ଛୋଟ କାର୍ପ ମାଛ ଧରି ବିକ୍ରି କରିଦେଲେ ଆଗକୁ ରୋହାୟ, ଭାକୁର ଓ ମିରିକାଳି ଭଲ ବଢିଥାନ୍ତି । ଏହି ଉପାୟରେ ପୋଖରୀର ମାଛ ଉପାଦନ ପାଖାପାଖୁ ୩୦% ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ।

© copyright all rights reserved. ICAR-CIFA 2016

ସୁଚିନା ନିମାତ୍ତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ:

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଭା.କୃ.ଅନୁ.ପ.- କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମଧ୍ୟର ଜଳ ଜୀବ ପାଳନ ସଂସ୍ଥା

ପୋଷ୍ଟ-କୌଣ୍ଟଲ୍ୟାଗଙ୍କ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୨, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ
ଦୂରଭାଷା : ୦୬୭୩୨୨୪୪୨୪୪୧୧, -୨୪୭୫୪୪୪, -୨୪୭୫୪୦୯
ଫୋନ୍ : ୦୬୭୩୨୨୪୪୨୪୦୯୦୯୦

ଇମେଲ: director.cifa@icar.gov.in, ଓସିବସାଇଟ୍: www.cifa.in

ପ୍ରସ୍ତୁତି

ଡ. ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ପ୍ରଧାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ

ଡ. ସୁହାସ ପ୍ରକାଶ କାମଲ, ବୈଜ୍ଞାନିକ

ପ୍ରକାଶକ

ଡ. ପି. ଜୟଶଙ୍କର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

